



شهر بانو

۲۴ خرداد ۱۴۰۰
شماره ۳۴۰۸

(۶)



به صورت معمول
۲ روز در هفته
مشاوره‌ها را در
زندان انجام
می‌دهیم و سعی
می‌کنیم در این
جلسات، روی
امید، انگیزه و
تاب‌آوری آن‌ها
تمرکز کنیم
زیرا خیلی از
مددجویان
دچار افسردگی
و ناامیدی مفرط
می‌شوند. باید
بتوانیم نوآوری‌ای
برای زندگی
آینده‌شان ارائه
بدهیم

دغدغه «مطاف عشق» بر توانمندی بانوان زندانی است

این بار از زنانی روایت می‌کنیم که هزار و یک جور دغدغه و امور شخصی‌شان را کنار گذاشته تا مرهمی پیدا کنند برای زنان زندانی که سفره دلشان را پیش آن‌ها باز کرده‌اند. حرف از اعتیاد، بدهی مالی، سرقت و ... اتفاقات خاکستری رنگ است، اما خروجی این جلسات به زندگی زندانیان و خانواده‌های آن‌ها رنگی شاد می‌زند.

دخترم رانجات بده

اعضای این گروه کارهای خیرخواهانه انجام می‌دهند و به این دلیل که به غیر از این کار مشغله‌های دیگری نیز دارند، بعضی اوقات همه آن‌ها در جلسات حضور ندارند، اما پیگیر پرونده‌ها هستند. در این جلسه، اعضای از کارگروه روان‌شناسی، مددکاری، فرهنگی و قضایی هستند. این گروه ممکن است گاهی برای آزادی زندانیان مردم قدمی بردارند، اما تمرکز آن‌ها بر بانوان زندانی است. اولین پرونده‌ای که مطرح می‌شود مربوط به زنی است که در زندان به سر می‌برد و از این گروه خواسته است بچه‌های برادرش را دریابند. مادر این بچه‌ها آن‌ها را رها کرده و رفته است. پدرشان اعتیاد دارد و اکنون نیز در زندان است. بچه‌ها زیر دست مادر بزرگ مصرف‌کننده‌ای بزرگ می‌شوند که از آن‌ها به عنوان پوششی برای خرید و فروش مواد استفاده می‌کند. این گروه طبق تحقیقی که می‌کند، متوجه درستی صحبت‌های مددجو می‌شود و حالا هم‌فکری به اینجا می‌رسد که باید به این شهرستان بروند و بچه‌ها را تحویل بهزیستی بدهند.

پرونده دیگر مربوط به دختر جوانی است که در یک سهل‌انگاری با ۳ نفر از دوستانش به جرم سرقت دستگیر و به حدود ۵ سال حبس محکوم می‌شود که فقط چند ماه از چوب‌خشلش باقی مانده است، اما هیچ اشتیاقی برای رهایی ندارد زیرا بیرون از اینجا بی‌جا و بی‌مکان می‌شود. طبق خوداظهاری او که حالا از زبان

مددکاران این گروه می‌شنویم، او پدری ندارد که بتواند زیر بال و پرش را بگیرد، مادرش فوت کرده است و از دار دنیا، عمه‌ای دارد که اعتیاد دارد و اگر پیش او برود، مشخص نیست چه آینده‌ای در انتظارش باشد. به همین دلیل، محیط زندان را برای خودش امن‌تر می‌داند. یکی از دغدغه‌های جدی این گروه مربوط به زندانیانی است که بعد از آزادی، بی‌جا و بی‌مکان و سردرگم‌اند و می‌خواهند محلی برای زندگی‌شان در نظر بگیرند تا کار و بارشان روی غلطک بیفتد و دوباره نوک پیکان زندگی‌شان به جرمی نرسد.

مشاوره، دریچه‌ای به امید و تاب‌آوری زندانیان

زهرا رسوخی، کارشناس ارشد مطالعات زنان خوانده است و ۱۵ سالی می‌شود در حوزه زن و خانواده در دفتر فرهنگی و اجتماعی مشغول به کار است. از ابتدای کار این گروه جهادی نیز به عنوان سرگروه کارگروه روان‌شناسی و مشاوره خدمت می‌کند. ۱۲ نفر در این کارگروه عضوند. نیمی از آن‌ها کارشناسان ارشد و روان‌شناسان بالینی و نیم دیگر مشاوران مذهبی هستند که هر بار ترکیبی از این ۲ گروه برای مشاوره زندانیان می‌روند. «معمولا ۲ روز در هفته مشاوره‌ها را در زندان انجام می‌دهیم و سعی می‌کنیم در این جلسات، روی امید، انگیزه و تاب‌آوری آن‌ها تمرکز کنیم زیرا خیلی از مددجویان دچار افسردگی و ناامیدی مفرط می‌شوند. باید بتوانیم

نوآوری‌ای برای زندگی آینده‌شان ارائه بدهیم. آن‌ها در این کارگروه، پس از بررسی پرونده‌های قتل، به این نتیجه می‌رسند که این افراد، پیش از ارتکاب جرم، درجه‌ای از افسردگی حتی تا سطح مصرف دارو داشته‌اند. «با این شواهد، به میزان پایین سلامت روان در جامعه مان پی می‌بریم. موضوعات مربوط به این مددجویان ریشه‌ای است و باید بررسی شود.»

رسیدگی به ۵ پرونده در هر روز

ملیحه امیری مقدم، سرگروه کارگروه مددکاری و نماینده قرارگاه مطالعات رهبری در مشهد است. به نظر می‌رسد بزرگ‌ترین عضو این گروه بانوان است. تعداد زیادی برگه در دست دارد که پیوسته آن‌ها را بالا و پایین می‌کند و جزئیات پرونده را برای اعضای دیگر شرح می‌دهد. به گفته او، نبود امکانات، کارهای مربوط به برخی پرونده‌ها را به تأخیر می‌اندازد، علاوه بر این، تعداد پرونده‌ها آن قدر زیاد است که می‌توانند هر روز به ۵ پرونده رسیدگی کنند.

در بن‌بست‌ها کارگروه قضایی راهگشاست

طاهره احمدی شیرازی ۱۷ سال است که در دادگستری کار می‌کند و هم‌اکنون معاون اجرایی شورای حل اختلاف است. او نیز مانند چند عضو دیگر این گروه خادم حرم مطهر رضوی است. علاوه بر این، پاسخ‌گوی سؤالات شرعی افراد و مشاوره مهارت‌های قبل از ازدواج نیز هست.

او عضو کارگروه قضایی است، همان کارگروهی که وقتی گروه‌های دیگر در پرونده‌ای به بن‌بست می‌رسند، راهگشاست. «معمولا هفته‌ای یک بار برای صحبت با زندانیان به داخل زندان می‌رویم، پرونده‌ها را بررسی می‌کنیم و با خوداظهاری‌شان مطابقت می‌دهیم. برای مواقعی که لازم است استعلام مددجورا می‌گیریم تا متوجه شویم که قبلا سابقه‌دار بوده است یا خیر.»

بانو فلاح، عضو کارگروه مددکاری است. پیش از این، در همین حوزه با کمیته امداد همکاری می‌کرده است و ۲۰ سالی می‌شود که در حوزه تدریس می‌کند. «با اینکه عضو کارگروه مددکاری هستیم، در هر حوزه دیگری کاری از دستم برنیاید، انجام می‌دهم. خوشبختانه تا به حال به کمک این کارگروه، توانسته‌ایم ۳ زندانی را آزاد کنیم. ضمن اینکه در پیگیری پرونده‌ها به بچه‌هایی می‌رسیم که استعداد خاصی دارند یا باهوش هستند و آن‌ها را برای رشد توانمندی‌شان به مراکزی معرفی می‌کنیم. به دلیل اینکه پیش از شروع به همکاری با این گروه جهادی فعالیت خیرخواهانه داشته‌ام، بسیاری من را می‌شناسند و حالا برای کمک‌های مالی پیش قدم می‌شوند.»

خادمی امام رضا (ع)، جایی دورتر از حرم

شوکت احدی، سرگروه فرهنگی، مریم کله‌جاهی، سرگروه اقتصاد و اشتغال زایی و حسنیه حسینی‌پور، سرگروه قضایی، نیز دیگر اعضای این گروه هستند که در مصاحبه ما حاضر نبودند اما تلاش‌هایشان پیوسته ادامه دارد. این گروه خود را خادم بی‌چون و چرای امام رضا (ع) می‌داند. معتقدند خدمت به زائر و مجاور می‌تواند هر جایی حتی زیر سقف بسته یک خانه هم اتفاق بیفتد. آن‌ها کمک به زنان آسیب‌دیده را تکلیفی می‌دانند که به واسطه لطف امام مهربانی بر دوش‌شان گذاشته شده است. گروه‌های بانوان و افرادی که دلشان برای کمک به زنان آسیب‌دیده می‌تپد می‌توانند برای کمک و همراهی با این تیم فرشته‌های مهربان، با تحریره شهرآرا (شهربانو) تماس بگیرند.

